

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2013 s z e p t e m b e r hóban (Sir.3,19.) :

« Fiam, alázattal vidd végbe tetteidet.»

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Felismertük elmélkedéseink során, hogy önerővel képtelenség a helyes életvezetés ; felső vezetékre van szükségünk. Most tovább kutatjuk, hogy mi az, ami ezt a felismerést lehetővé teszi. Milyen lelki alkatra, struktúrára, vagy erényre van szükségünk, hogy felismerjük ezt az igazságot és képesek is legyünk kimondani: Az életem irányításához én nem értek, nem vagyok képes helyes úton vezetni önmagam életét(?) - Nos, ez az alázat erénye. Csak ez képes a legösszintébb egyszerűséggel kimondani bensőmben: Valakinek kell, hogy legyen fölöttem, méghozzá egy láthatatlan, Örök, személyes Igazságnak és Jóságnak. Csak Ő képes egyedül arra, hogy egész földi lételemet, pályafutásomat és minden szabad döntéshozatalomat már beteljesedéssel együtt úgy lássa, amint vagyok és amint leszek. Így, ha rábízom magam erre a személyes Örök Jóságra és Igazságra, akkor Ő az igazság útján fog vezetni, vagyis a helyes életfelfogás és életvezetés alatt fogok állni, élni és haladni, s így életem célját, kiteljesedését és beteljesedését el fogom érni. Tehát csak az alázatos lélek mélységéből tud feltörni az a felismerés, hogy létezik valaki fölöttem, aki hatalmasabb nálam, s összehasonlíthatatlan mértékben felülmúl - minden vonatkozásban. Alázat nélkül az ember nem képes hitre jutni, hit nélkül pedig nincs üdvösség, azaz nincs megoldva az emberi sors! Isten kifejezetten az alázatos lelkek kedvelője. Nem véletlenül mondja: „az alázatos és töredelmes szívet nem veted meg.” (Zsolt. 51, 19.) Különös észrevétel: A Szentlélek vezetése elvezet az alázatra; az alázat pedig elvezet a Szentlélek vezetésére: Kölcsönösen hatnak egymásra, s ez gerjesztően egy gyorsuló és emelkedő pályára képes vinni; vagyis felemel. Ezért mondja Jézus: „Aki felmagasztalja magát, azt megalázzák, aki megalázza magát, azt felmagasztalják.” (Mt.23,12.) Urunk Jézus Krisztus élete az Ő alázatát meggyőzően dokumentálja. Érdemes volna végigolvasni a négy evangéliumot ezzel az alázatot kutató / gyűjtögető szándékkal. Túlzás nélkül mondhatjuk: Jézus a megtestesült alázat. Az Úr is szerényen jelentette ki: „tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Mt.11,29). Az életvezetésnek tehát a ránk háruló része: az alázatos lelkület kialakítása. Ez abból áll, hogy teszem egyszerű és jelentéktelen napi dolgaimat nagy nyugalommal és egy reményteljes kibontakozás felé irányult várakozó belső tekintettel és szomjazó sóvárgással - mindezt nagy bizalommal ahhoz a Legfőbb Cselekvőhöz, aki igen szerény asszisztenciámat az Ő hatalmas művébe építi bele. S minél kisebb tudom tenni magamat belső öntudatomban, annál nagyobb horderejű művébe kapcsol bele (integrál). Azért igen fontos üzenetet és intelmet tartalmaz hozzánk intézett szava, igéje: „Fiam, alázattal vidd végbe tetteidet!” (Sir.3,19.)

Téma. - **A belső és megszentelt élet alapja,** mely az üdvösségre, életünk boldog beteljesedésére vezet, nem más, mint **az alázat.** – A ház, a lelki építkezés sikerének garanciája: A szilárd alap, a mély fundamentum. A zsoltáros ily szavakkal dicsőíti Istent, aki a teremtés hajnalán lerakta a mindenség alapjait: „Király vagy, az igazságosságot szereted, te vetted meg a rend alapját, te alkottad a jogot és az igazságot Jákobban.” (Zsolt.99,4.) Az alapokban a természet egyszerű csendességét helyezte el az Úr, egy egészséges, nyugodt ritmussal. Teremtésnyi mivoltunk azt jelenti, hogy korlátaink vannak, s azokat tiszteletben kell tartanom. Az alázatos lélek elfogadja korlátait, belső örömteli elnyugvással, s tisztelettel. Teljesen fájdalommentesen ki tudja mondani: Van nálam jobb! S békéje eközben töretlen marad. Ugyanakkor a hamisítatlan alázat nem teszi le magát a sáros földig, nem gyalázza, hanem az igazsághoz méri magát. A valóságot sem felfelé, sem lefelé nem tupirozza. Ha az alázatos ember értesül mások kiválóságáról, lelkében a nyugalom és béke mozdulatlan marad. Ezzel a lelkületével sok fölösleges gyötrelmetől megkíméli magát, mely a föld lakói javarészeének, bizony feldúlja életét. Képes felnézni a másokra. Ahogy a filippi levélben írja Szent Pál: „Semmit se tegyetek vetélkedésből vagy hiú dicsőségvágyból. Inkább mindenki alázatosan a másikat tartsa magánál kiválóbbnak.” (Fil.2,4.) Tanulmány végett érdemes megfigyelni az ellenoldalt: A sátán és a csatlós embertömegeknek felheccelt, gögtől feszengő őrzőngő lihegését. Mindenki nagy akar lenni: Győztes, első, kitüntetett, agyondicsért, sikeres, szerencsés, mindenki számára jól ismert, elismert, méltányolt, ünnepezt, s diadémossal megkoszorúzott hervadhatatlan név és lény. – Kétségtelen, a Mindenható volt az, aki természetünk mélyébe oltotta bele ezeket a vágyakat és ambíciókat, törekvéseket. De mint Szerző, a szerzői jogot fenntartja magának, vagyis Ő akarja majd kimondani azt az értékítéletet, mely minősítésünkről, s az ezt követő kitüntetésről és jutalomról szól. – Az (igazában) Isten nélkül élő tömeg nem ad és nem épít erre, az eljövendő jutalomra, ezért a nagyságának szédületét már most, itt és rögtön akarja rövidre zárni és kiegyenlíteni a számlát. Ezért átadja magát a kevélység, gög, önteltség, gyilkos vetélkedés, irigység, féltékenység, gyanakvás, öldöklés, rágalom, viszálykodás, harag, háborúskodás és minden hitványság szellemének (ördögének). Mindezt az alázat hiánya okozza! - A természet szép és békés életét feldúlja. A saját emberi természetét is. Átvesszi a számítógép sebességét, legalább is szeretné felvenni, de az, messze meghaladja az idegrendszer normális ritmusát és rezgésszámát. Túlpörgeti az életet, mert igen nagy szeletet akar belőle vágni magának, s a „soha nem elég” - éjjel-nappal gyötri. Három főördög állandóan rakja lelkében a tüzet (persze vasvillával) : Az élvezetvágy, a becsvágy, s a bírvágy főördögei. Itt és most akarja kitombolni az életét és nem tud a bőrében nyugton megmaradni. Nem képes felfogni, hogy az Örökkévalótól nem azért kaptuk ezt a földi életet, hogy maximálisan mindent

besöpörjünk, mindenkit lesöpörjünk és letiporjunk. Ez a jelenvaló létrend is sokkal csodálatosabb, mintsem azt a megtévesztés szellemétől elvakult népsokaság gondolná. – Az alázat szelleme (angyala) itt védőoltás, ez ellen a sátáni csapda ellen. Ez a jó szellem azt mondja nekem és neked: Élj egyszerűen, csendesen, nyugodtan, nagyon figyelve felfelé, a Szelek mozgására és békességed legyen széles, mint a folyó (igei hasonlattal élve) . Vegyél részt benne, de ne merülj túlon-túl belé - a jelenvaló életbe, mert létünk túlnő a fontoskodás látszatán. – Pál szavaival: „Minden, ami a világban van: a test kívánsága, a szem kívánsága és az élet kevélysége, nem az Atyától van, hanem a világból. De a világ elmúlik a kívánságaival együtt. Csak aki az Isten akaratát teljesíti, az marad meg örökre.” (I.Jn.2,17) Nagy haszonnal jár az alázatos lelkület kialakítása. Csak taxatív hadd említsek néhányat a sok közül. Maga az alázat olyan lelki alkotót, struktúrát hoz létre, melyben - ellentétben a kevély emberrel - az ilyen, nem gyötöri magát én - jének kiemelésén, ehelyett, ezt az erőlködést leállítva, erejét inkább a belső élet gondos építésére fordítja. Elsősorban nem másokat figyel, hanem önmagát. Nem a láthatókra irányítja figyelmét, inkább a láthatatlanokra. (v.ö: II.Kor.4,18: „Csak ne a láthatóra, hanem a láthatatlanra fordítsuk figyelmünket. Mert a látható mulandó, a láthatatlan azonban örök.”) A belső értéket figyeli, s nem a külső sallangot, üres dicsekvést. Nagyon jó ószövetségi példabeszéd, amit Jotám mondott a Gerizim hegy csúcsán Szichem előkelőinek arról, hogy a fák elmentek királyt választani, s megkérték az olajfát, a fügefát, a szőlőt és a tövisbokrot, hogy legyenek királyuk. Csak az értéktelen tövisbokor fogadta ezt el, de még az is lánggra lobbant az önmutogatás gondolatától felháborodva. Mindegyik a saját belső építkezésére, termésére koncentrált figyelmét.(Bir. 9, 8-15.) Az alázat ezért egy értékhordozó erény. – Tulajdonképpen Jézus a megtévesztett alázat, erény és érték. Jézus lelkületét kell a tanítványnak is magára öltenie, s itt rólad van szó és rólam: „Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt. Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette magát, szolgálai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmességet mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért Isten felmagasztalta”.(Fil. 2, 5-9)

Akció-program. - A keresztény életforma lényege: A szeretetben való élet. A szeretethez viszont szükség van egy együtt érző szívre! Együtt érezni a másikkal viszont csak az képes, aki ki tud lépni önmagából, önmaga „bűvköréből”. A kevélyt megkeményíti és bebetonozza az ő saját énje. Az alázatos lélek képes csupán a másokra-figyeléstől elbűvölten önmagáról megfélemedezni és önös, önző érdekeit veszni, frusztrálni hagyni. A szeretet elindul az alázattól s eljut az önmegtagadáson át a keresztig. Ez utóbbi látszólag megaláz, de valójában felmagasztal. A Dicsőség Ura e nyomvonalat markánsan megrajzolta előttünk. Tehát, mondom magamnak, s talán neked is: Állj rá az Ő ígéretére, első lépésben a fundamentumra: Egy őszinte, tettetés nélküli, mélységes alázatra!

Tanúságtétel - Nagy élményt jelentett nekem jó néhány hónapon keresztül Iváncsits Tamás, Jó Pásztor című zenés színdarabja, melynek szereplői közé engem is, volt olyan kedves és elhelyezett. A fellépések előtt megkért, hogy a szeplők közösségében, a színpalán mögött kérjem az Urat néhány közvetlen szóval, hogy támogassa fellépésünk sikerét. Mindig azt vettem észre a 34 előadás során, hogyha beleéltem magam a rám bízott szerep feladatának hű teljesítésébe, akkor a jelenet - úgy mondanám: - fénylett. S ezt nemcsak magamnál vettem észre, de a többiekénél is. Viszont ha a közönség felé blokkolt le a figyelmem, az, valahogy' kissé lebénított, s így a darab üzenete elfakult. Ez a hullámvész végig-hosszan elkísért és tanított. Tudjátok mire? - Nos: Alázatra.

IGEI IMA. - (Teréz Anya nővérei napi imádsága: Az alázatosság litániája) : A vágytól, hogy megbecsüljenek * A vágytól, hogy szeressenek* A vágytól, hogy népszerű legyek*A vágytól, hogy fölemeljenek*A vágytól, hogy tiszteljenek* A vágytól, hogy dicsérjenek* A vágytól, hogy előnyben részesítsenek* A vágytól, hogy tanácsomat kérjék* A vágytól, hogy igazat adjanak nekem* a vágytól, hogy elismerjenek * A félelemtől, hogy megalázzanak* A félelemtől, hogy lenéznek, vagy leráznak*A félelemtől, hogy megvetnek* A félelemtől, hogy korholnak* A félelemtől, hogy megütnek* a félelemtől, hogy megrágalmaznak* A félelemtől, hogy kigúnyolnak* a félelemtől, hogy mellőznek vagy elfelejtenek* a félelemtől, hogy igazságtalanság ér*a félelemtől, hogy meggyanúsítanak* *Szabadíts...meg...Jézusom!
 Hogy másokat nálam jobban szeretnek ** Hogy másokat nálam többre becsülnek, ** Hogy a világ szemében más növekszik és én kisebbedem ** Hogy az erényt másokban dicsérik és a jót bennem nem veszik észre,** Hogy másokat magasztalnak, míg engem észre sem vesznek, ** Hogy másokat nálam jobban előnyben részesítenek, ** Hogy mások szentebbek, jobbak nálam, és én csak olyan szent leszek, amilyen a Te kegyelmedből telik tőlem ** ** add kegyelmedet, Jézus, hogy alázatossággal és szeretettel viseljem el! Ámen.

LEVELESLÁDA.

Kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek kívánok magam is egy krisztusi, alázatos, s értékhordozó szívet. Imával-szeretettel:

Károly, Karcsi atya, testvér .